

מי שדא ידע כיישראל ניצב
 על סף שואה לאומית, חייב היה לקרוא את רשימת האזהרה של מרדכי ברקאי, שהתפרסמה בדבר, ערב חג הסוכות. קבע ברקאי בצורה חד משמעית בסיום אותה רשימה: "באי-אספקת צרכיו (של הבטחון) יש סיכון של שואה לאומית!" בפתח אותו מאמר ידע גם ברקאי לקבוע מה מאיים על אי אספקת צרכי הבטחון של ישראל: "המערכה המתנהלת זה זמן מה נגד תקציב הבטחון" ש"אופייה מעורפל, בלתי מוזהה וחתרני!" מרדכי ברקאי אינו סתם כותב מאמרים. האיש, שהיה בומנו עורך, עתון מערכת הביטחון במחנה ואחריו, במשך תקופה ארוכה, דוברו של שר הבטחון משה דיין, מרכז ליום את מקהלת נאמניו של משה דיין בעיתונות הישראלית, מארגן גם את חזית ההתנגדות של משרד הבטחון נגד התוכנית לקצץ מתקציב הבטחון בשנה הבאה סכום של מיליארד ל"י. במאמרו קבע ברקאי, נאמנו ושופרו של משה דיין, את קו ההתנגדות: מי שמנסה לפגוע בתקציב הביטחון של המדינה הוא חתרן ומוכיל לקראת שואה. ברקאי אומנם טען, שלא ברור לו מי החתרן הנורא המנסה להיחלץ בתקציב הביטחון — אבל הסוד כבר ידוע מזה שבועות רבים. זכר: זהו שריהאוצר פנחס ספיר.

דיין: מי שמונסה לקצץ - מוביל לקראת שואה

בה יותר. זהו הקרב בין פנחס ספיר ומשה דיין לא על תקציב אלא על תפקיד — תפקיד היורש לגולדה מאיר. **ברגע שפנחס ספיר החליט לצאת בדרשה לקצץ בתקציב הביטחון, היה ברור לו שהוא הריף לקראת עימות גלוי לאורך כל**

תקציב צה"ל או לקצץ בסכומים שנועדו לרכישת אמצעי לחימה. הוא מתח קו מבדיל ברור בין תקציב צה"ל לבין תקציב מערכת הביטחון, כשהוא קובע בפס"קנות שניתן לצמצם סכום של מיליארד ל"י מהוצאות מערכת הביטחון, מבלי לפגוע כלל בבטחון של המדינה.

יארד ל"י. התקציב הכללי של המדינה לא יקטן אומנם בשיעור זה, אבל סכום של מיליארד ל"י יועבר ממשדד-הבטחון למשרדים אחרים, כדי לענות על צרכי שיכון וצרכים סוציאליים אחרים. במטרה לסתום את הר הגעש החרבתי שנפער במשך שנת 1971 בישראל.

מי זה מספר שבועות שהויכוח על תקציב הבטחון, שבשנה האחרונה היה קרוב ל-6 מיליארד ל"י מתוך תקציב כולל של קצת למעלה מ-13 מיליארד ל"י, יצא מאחורי הקלעים ומחדרי החדרים והפך לויכוח פומבי.

מיליארד לירות מכספך סלע המחלוקת בין שני המועמדים לירושה

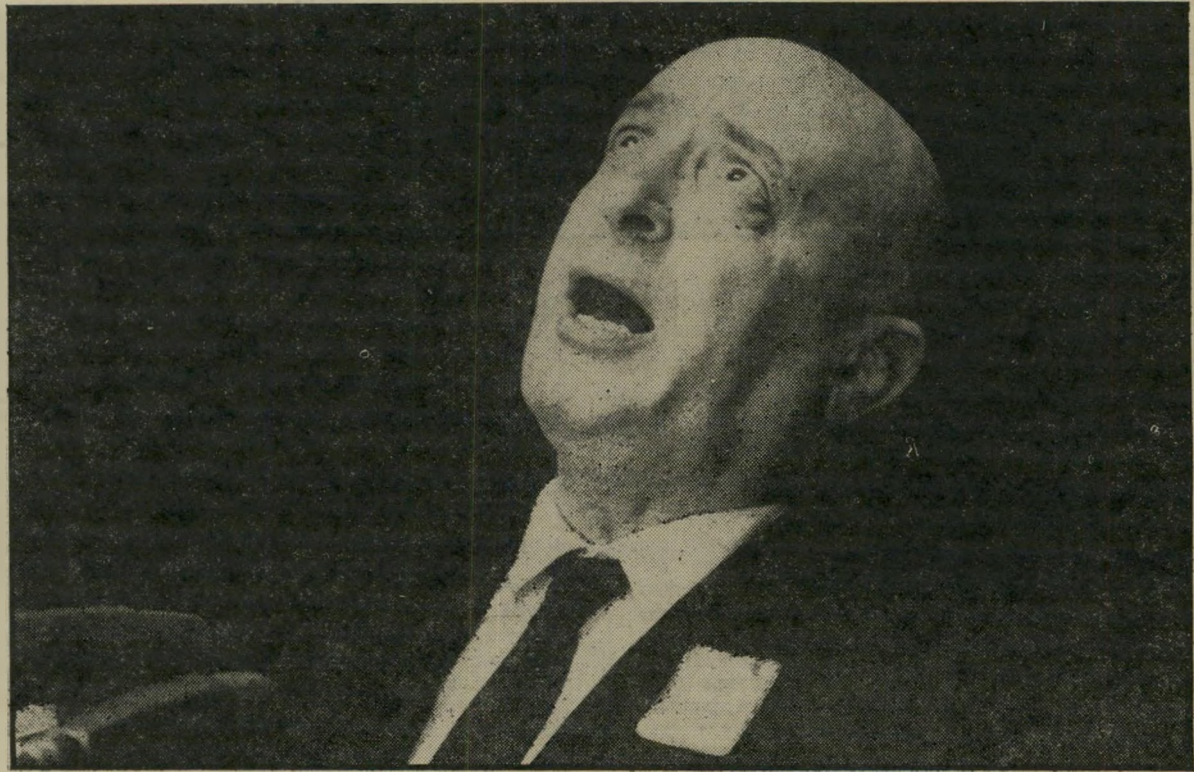
החזית עם משה דיין. יותר מי שהמאבק יהיה כאן עניינו ועקי רוני, זהו מאבק יוקרה, ועל עמ"ד ה"בוח. אם ייאגף דיין ליותר על מיליארד ל"י מתקציבו וזהמי שירך לבחן כשרי-הביטחון, יהיה ברור לכל שהוא מודח בעליונותו של פנחס ספיר, מוכן להכיר בו גם כראשיהממשלה הבא.

ראשיהממשלה הבאה של ישראל ייבחר אומנם (אם לא יקרה משהו בלתי צפוי) רק בשנת 1973, אבל במסלוגת העבודה יהיה צורך לקבעו כבר ב-1972. הקרב על תקציב הבטחון של שנת 1972, הוא קרב הגישוש הראשון במערכה הגדולה.

הוויכוח בבעיה זו (ראה הנידון) ודאי יסחוף מומחים רבים, אולם מעבר לוויכוח הכלכלי בטהוני, מתחולל קרב חשוב הר-

כשהעלה את הצעתו לראשונה, תוך ידיעה שייתקל בהתנגדות עזה, הבחיר פנחס ספיר שאין בכוונתו לצמצם את

הוא נסב כולו על כוונתו של פנחס ספיר לצמצם בשנת התקציב הבאה את תקציב משרד-הבטחון בסכום של מיל-

פנחס ספיר נהנה במערכה זו מתמיכתה המוחלטת של גולדה מאיר, שהגיעה להכרה כי רק שינוי דרסטי במדיניות ממשלתה עשוי למנוע הידרדרות חברתית-כלכלית שתאלץ אותה להתפטר. אבל דיין אינו מוכן להיכנע כל כך בקלות. בסופו של דבר הוא יודע שייאלץ להסכים לקיצוץ בתקציבו, אבל הוא רוצה לסחוט ככל האפשר תמורת הסכמה זו.

המחיר שידרוש דיין: הכטחה ואישור מצד ספיר, שהוא ימשיך לכהן כשרי-הביטחון גם כממשלה שספיר יעמוד בראשה. לאור הי כוונה לצרף את יצחק רבין ואי שיות כטחונות נוספת לממשלה בעוד שנה, חרשש דיין לכסאו כשרי הביטחון, ישתמש בכך אמצעי הי לחץ שכרשותו, כולל יצירת אוויר רח של סכנת מלחמה, כדי להבי טיח את עתידו — אם לא כראש הממשלה אחרי גולדה, לפחות כי שרי-ביטחון גם כממשלה הבאה.

ספיר: צה"ל ומשרד הבטחון - זה לא אותו הדבר